

și dându'î focu se aprinse și clădirea morii. Atunci turcii din intru, vedându-se nevoiți a eși, grecii năvăliră asupra lor și i măcelăriră pe toți.

După această isbândă se întorseră ierăși la Focșeni, unde găsiră și acolo alți 90 de Turci închiși în Mănăstirea sfântului Ión; luptându-se și acolo aproape de 5 ore și mai bine, se omori renumitulă Pană Olténulă împreună cu alți dece tovarăși ai săi. Dér fiindu obosiți de lupta precedentă, se sfiră ore-cum și astu-felū se depărtară de acolo, lăsându în pace pe acei turci închiși și luându drumul spre Têrgoviște.

În acestu timp pașa de la Silistria, orânduindū comandantū superiorū alū tuturorū oștirilorū pornite spre România pe Kehaia-Beiulū său, Cara-Ahmet-Efendi, îl trimise d'a dreptulū la București.

Totū în acelașu timpū, trimise și pașa de la Giurgiū pe Kehaia-Beiū și frate alū său, ca inspectorū asupra corpului de acolo, spre a se uni și dēnsulū sub instrucțiunile șisului Kehaia-Beiū alū Silistriei. Astu-felū, aceste duoē corpuri, compuse din dece mi pedestri cu artilieriă și din patru mi cālăreți, plecându la 1 Maiū în bună ordină și aprovisionați cu tôte munițiunile de resbellū, se îndreptară spre București. Asemenea și pașa de la Vidin espediă și elū deosebitū în România-Mică peste 6000 de cavalleriă și infanteriă turcēscă, afară de